

zoek. Een betere voorlichting van ons volk stelt de chirurgen in staat vrouwen met mammacarcinoom vroegtijdig onder behandeling te krijgen."

„Ligt hier niet een mooie, maar moeilijke taak voor onze collegae, die als geneeskundige medewerkers van dagbladen en tijdschriften in staat zijn het publiek te bereiken?"

Prof. SUERMONDT wil hier doen oprichten consultatiebureaux, waar in het bijzonder het mammacarcinoom vroegtijdig onder behandeling komt en niet, naar ik meen, een consultatiebureau waar ieder, die aan een of ander gezwel lijdt of denkt te lijden geholpen wordt.

Mijns inziens is nu juist voor het mammacarcinoom een consultatiebureau niet nodig. De vrouw, die een knobbeltje in haar borst ontdekt of meent, dat er zo iets zou kunnen zijn, gaat naar haar huisarts. Hoe druk zijn spreekuur ook is, deze patiënte zal hij altijd nakijken, eventueel naar een chirurg doorsturen. Vrouwen, die door een bepaalde soort angst niet naar hun huisdokter gaan, zullen ook niet naar een consultatiebureau gaan.

Zouden er consultatiebureaux voor gezwelonderzoek worden opgericht, dan zal de berichtgeving erover in de courant, het naambord op de deur, bij het publiek de gedachten op de kanker gevestigd houden, de kankerangst zal weer vermeerderen. Dat dit de kankerfrequentie doet toenemen, is nooit bewezen, maar wordt wel vermoed.

Dat de geneeskundige medewerkers van dagbladen en tijdschriften in het algemeen het denken over en de angst voor ziekte doen toenemen, merken wij dagelijks; dat zij — de enkele uitzondering daargelaten — hun „mooie, maar moeilijke taak" (prof. SUERMONDT) slecht volbrengen, daarvan kan iedere huisarts getuigen.

Is het niet in de eerste plaats onze taak de mensen te spreken over gezondheid, inplaats van ze een quasi kennis van bloeddruk, bezinking en asthma enz. bij te brengen?

Moeten wij, medici, niet allereerst de mensheid helpen om een leven te aangaan, waarin onzekerheid, ziekte en dood het normale zijn? In zo'n leven rust en levensmoed te vinden?

Laten we in *eigen besloten kring* al de kwade kansen van het menselijk bestaan bestuderen en bestrijden en het beetje optimisme van onze nerveuze en jachtige medemens niet door voor hem onverteerbare medische spijs wegnemen.

Pinksteren nadert .... Moge de medicus de apostel worden van evenwicht en vertrouwen in een leven vol kwade kansen en onzekerheid. „Und trotzdem" .... zei ADLER!

Dordrecht, 1 Mei 1949

J. A. DELHEZ

DIABETES EN REINIGINGSDIENST

Het is mij niet bekend of andere plaatsen ook zo gelukkig zijn met het bezit van een beambte van de gemeentelijke reinigingsdienst die verschillende gevallen van diabetes mellitus „ontdekt" door het bekijken en ruiken van de inhoud der „tonnetjes", die op bepaalde tijden geledigd worden.

Ik ken nu al 4 gevallen in betrekkelijk korte tijd, die door deze man naar de huisarts verwezen zijn en waarbij zijn diagnose bevestigd werd!

De inhoud der tonnetjes is wat „schuimiger" en er is een bepaalde geur aan.

Winschoten, 5 Mei 1949

M. HOMMES